Λόγος περί εκτρώσεων

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 7 Δεκεμβρίου, 2017

Ὁ πασίγνωστος ἅγιος καὶ πολὺ μορφωμένος, μακαριστὸς Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος (1930-1989) διηγεῖτο ἀπὸ τὴν μεγάλη του ἐξομολογητικὴ ποιμαντικὴ πεῖρα τὸ ἑξῆς:

‘’Κάποτε μιὰ μητέρα ἑνὸς ἑπτάχρονου –περίπου- ἀγοριοῦ ἔμεινε ἔγκυος γιὰ δεύτερη φορά. Βασανίστηκε ἀπὸ δαιμονόπληκτους λογισμοὺς νὰ κάνει ἔκτρωση. Τηλεφώνησε στὸν γυναικολόγο της, πνευματικοπαίδι τοῦ π. Ἐπιφανίου καὶ τῆς ἀνακοίνωσε τὸν προβληματισμό της νὰ ‘’ρίξει’’ τὸ παιδάκι ποὺ κυοφοροῦσε. Ὁ γυναικολόγος τῆς φωτίσθηκε ἀστραπιαία ἀπὸ τὸν Χριστό μας καὶ τῆς συνέτισε μὲ τὸν ἀκόλουθο τρόπο:

Δέχομαι, τῆς εἶπε ἀπὸ τὸ τηλέφωνο, νὰ σοῦ κάνω τὴν ἄμβλωση ποὺ θέλεις μὲ μιὰ προϋπόθεση, θὰ ἔλθεις αὔριο τὸ πρωὶ στὸ ἰατρεῖο μου μαζὶ μὲ τὸ πρῶτο σου παιδί, μὲ τὸ ἀγοράκι σου. Ἔκπληκτη ἡ μάνα συμφώνησε.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ἔγκυος καὶ πρῶτο παιδὶ πιστοὶ στὸ ραντεβοὺ μὲ τὸν γυναικολόγο γιὰ τὴν ἔκτρωση. Τότε ὁ εὐλαβὴς χειρουργὸς-γυναικολόγος ἀπαίτησε ἀπὸ τὴ μάνα νὰ μπεῖ μέσα στὸ χειρουργεῖο μαζὶ μὲ τὸ ἀνήλικο ἀγοράκι της καὶ νὰ ξαπλώσει στὸ χειρουργικὸ τραπέζι γιὰ τὴν ἐπέμβαση-φόνο.

Μετὰ ὁ γυναικολόγος ἔκανε μιὰ καταπληκτικὴ κίνηση. Πῆρε ἕνα νυστέρι, ἀγκάλιασε τὸ ἀνήλικο πρῶτο παιδὶ τῆς ἔγκυου καὶ προσποιήθηκε ὅτι πάει νὰ τοῦ κόψει τὸν λαιμὸ μὲ τὸ νυστέρι. Ἔντρομη καὶ πανικόβλητη ἡ ἔγκυος μάνα μπροστὰ στὸν ἐπικείμενο θάνατο τοῦ ἀθώου γιοῦ τῆς ἔβαλε τὶς φωνὲς καὶ κάλεσε σὲ βοήθεια. Μπροστὰ στὸν ἀπόλυτα δικαιολογημένο πανικὸ τῆς ὁ γυναικολόγος χαμογέλασε, χάιδεψε τὸ ἀγοράκι της, τὴν καθησύχασε, πέταξε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ τὸ νυστέρι, καὶ τῆς εἶπε: ‘’Τρόμαξες, ἀπόλυτα δικαιολογημένα, ὅταν προσποιήθηκα ὅτι θὰ σοῦ δολοφονοῦσα τὸ ἀθῶο μικρό σου πρῶτο παιδάκι. Μπράβο! Γιατί ὅμως εἶσαι ἕτοιμη νὰ δεχθεῖς νὰ σοῦ σφάξω τὸ δεύτερό σου ἀθῶο παιδάκι ποὺ κυοφορεῖς ἐδῶ καὶ δυόμισι μῆνες;’’.

Ἀπάντησε κάπως ἤρεμα ἡ μάνα καὶ ἔγκυος: ‘’Τὸ πρῶτο παιδὶ ἔχει ἤδη γεννηθεῖ καὶ μεγαλώσει, εἶναι ὁλόκληρο ἑπτάχρονο ἀγόρι’’.

Τότε τῆς ἀπάντησε ὁ θεοφώτιστος γυναικολόγος: ‘’Μάθε ὅ,τι καὶ τὸ δεύτερο παιδάκι ποὺ κυοφορεῖς ἐδῶ καὶ δυόμισι μῆνες εἶναι ἀπὸ τὴν σύλληψή του πλήρης ἄνθρωπος μὲ ψυχή, στὰ πρῶτα στάδια τῆς ἀναπτύξεώς του. ‘’Μάθε, σὰν χριστιανὴ ὀρθόδοξη ποὺ εἶσαι, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς σύλληψης τοῦ εἶναι πλήρης

ψυχοσωματικὴ ὀντότητα καὶ ἔχει τὴν ἴδια ἀξία, ἀπαίτηση καὶ δικαιῶμα νὰ ζήσει ὅπως κάθε ἄνθρωπος ἀνήλικος ἢ ἐνήλικος. Ἐγὼ σὰν χριστιανὸς καὶ γιατρὸς δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ τὸν δολοφονήσω σὲ ὁποιοδήποτε στάδιο τῆς ἀνήλικης ἢ ἐνήλικης ζωῆς του, ἀλλὰ ἔχω καθῆκον νὰ τὸν συντηρῶ στὴν ζωή. Δικαίωμα ζωῆς καὶ θανάτου πάνω σε κάθε ἄνθρωπο κυοφορούμενο, ἀνήλικο ἢ ἐνήλικο ἔχει μόνον ὁ Θεός, κανεὶς ἄλλος’’.

Ἡ μάνα διδάχθηκε, εὐχαρίστησε τὸν Θεὸ ποὺ φώτισε τὸν γυναικολόγο νὰ τὴν ἀποτρέψει ἀπὸ τὸ ἔγκλημα τῆς ἐκτρώσεως καὶ μόλις ἔκλεισε τοὺς ἐννιὰ μῆνες τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς γέννησε ἕνα ὑγιέστατο ἀγοράκι ποὺ τώρα, τὸ 2017, εἶναι παντρεμένος ἐνήλικας ἐπιστήμων χρήσιμος στὴν οἰκογένεια, στὴν κοινωνία καὶ τὴν οἰκονομία. Τέτοιες μικρὲς ἱστορίες εἶναι φαινομενικὰ ἁπλοϊκὲς ἀλλὰ πολὺ διδακτικὲς καὶ μᾶς προτρέπουν νὰ ἀποφύγουμε, σὰν ὀρθόδοξοι χριστιανοί, τὸ φοβερότατο ἁμάρτημα τῆς ἐκτρώσεως.

Ὅταν γινόταν, ἀπὸ τὸ 1984-1986 συζήτηση στὴν Ἑλλάδα γιὰ τὸ νόμο περὶ ἐκτρώσεων [1], δὲν θυμᾶμαι ποιὸς νομικός, σὲ κάποιο τηλεοπτικὸ κανάλι διατύπωσε μιὰ προσωπική του ρήση-γνώμη: ‘’Ἡ ἔκτρωση πρέπει νὰ καταδικάζεται σὰν φόνος ἐκ προμελέτης ἰδιαζόντως ἀπεχθής, διότι καταφέρεται κατὰ ἀθώου καὶ ἀνυπεράσπιστου ἐμβρύου καὶ καταπατᾶ τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμά του στὴν ζωή, στὴν ἀνάπτυξή του’’.

Ἐδῶ νὰ τονίσουμε ὅτι οἱ πονηρότατοι ὑποστηρικτὲς τῶν ἐκτρώσεων, γυναικολόγοι, φονιάδες χειρουργοὶ ὑποστηρίζουν ὅ,τι μέχρι τὸν τρίτο μήνα κύησης, ἐπειδὴ τὸ ἔμβρυο εἶναι ἀσχημάτιστο, δὲν εἶναι ἄνθρωπος. Ἔτσι πείθουν πολλὲς μάνες νὰ κάνουν μὲ ἥσυχη συνείδηση ἔκτρωση. Αὐτὸς ὁ δολοφονικὸς νόμος ψηφίστηκε δυστυχῶς καὶ στὴν ὀρθόδοξη Ἑλλάδα μας καὶ μετὰ ἀπὸ πιέσεις χριστιανῶν γυναικολόγων καὶ νομικῶν καὶ λοιπῶν λαϊκῶν, ἱερέων καὶ μοναχῶν το κράτος -πάλι καλὰ- ὑπεχώρησε στὸ νὰ μποροῦν οἱ γυναικολόγοι νὰ ἀρνοῦνται νὰ προχωρήσουν σὲ ἔκτρωση ἐπικαλούμενοι λόγους ἠθικῆς ἢ θρησκευτικῆς δεοντολογίας [2].

Πάντως ἡ ὀρθόδοξη ἐκκλησία μᾶς εἶναι σαφέστατη, ξεκάθαρη καὶ ἀπόλυτη! Παραδέχεται καὶ ἀναγνωρίζει σὰν ἀπόλυτη ψυχοσωματικὴ ὀντότητα κάθε ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς συλλήψεώς του, τῆς μίτωσης ποὺ λένε οἱ γιατροί, τῆς ἕνωσης τῶν δυὸ DNA τοῦ σπερματοζωαρίου καὶ τοῦ ὠαρίου. Ρωτῆστε κάθε ἔγκυρο γιατρό, θὰ σᾶς διαβεβαιώσει ὅ,τι ἀμέσως μετὰ τὴν μίτωση στὸ κύημα- ἔμβρυο ἀναπτύσσονται ὁμάδες κυττάρων: τὸ ἐξώδερμα, τὸ μεσόδερμα καὶ τὸ ἐσώδερμα.

Αὐτὲς οἱ ὁμάδες ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰ λεγόμενα βλαστοκύτταρα. Ἀπὸ κάθε ὁμάδα βλαστοκυττάρων ἀρχίζουν καὶ ἀναπτύσσονται σωματικὰ ὄργανα καὶ συστήματα, γιὰ παράδειγμα ἀπὸ τὸ ἐξώδερμα ἀναπτύσσονται σταδιακὰ ἡ σπονδυλικὴ στήλη, ὁ ἐγκέφαλος, τὸ κεντρικὸ νευρικὸ σύστημα [3] κλπ. Ἐπίσης ἀπὸ τὸ 2012 καὶ μετὰ ἡ σύγχρονη Γενετικὴ-Μοριακὴ βιολογία μᾶς ἀποκάλυψε καὶ ἐπιβεβαίωσε ὅ,τι τὸ ἔμβρυο

ἔχει δικό του DNA μὴ συμβατὸ μὲ τὴν μητέρα καὶ ἀποτελεῖ γι’ αὐτὴν ξένο σῶμα, τὸ ὁποῖο τελικὰ σὰν ξένο σῶμα ἡ μανούλα τοῦ τὸ ἀποβάλλει σωματικὰ στοὺς ἐννιὰ μῆνες μὲ τὸ ποὺ τὸ γεννά. Μέχρι τότε γιὰ ὅλους τους ἐννιὰ –συνήθως- μῆνες τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς τὸ ἀνέχεται σωματικὰ στὴν μήτρα τῆς διότι ἔχει στὸ αἷμα τῆς μιὰ πρωτεΐνη τὴν H.L.A.-A. [4] ποὺ λειτουργεῖ σὰν ἀνασταλτικὸς παράγοντας.

Ρωτῆστε ὁποιονδήποτε γυναικολόγο. Θὰ σᾶς βεβαιώσει ὅτι τὸ αἷμα τῆς ἔγκυου μητρὸς φθάνει μικροαγγειακὰ μέχρι τὰ τοιχώματα τοῦ πλακούντα. Ἐκεῖ μικροαγγειακὰ πάλι ἀνταλλάσσονται διακυτταρικὰ μόνο τα ἀπαραίτητα ἀέρια μεταξὺ μάνας καὶ παιδιοῦ (ὀξυγόνο, διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα κλπ). Ἐπειδὴ τὸ αἷμα τῆς μάνας εἶναι ἀσύμβατο συνήθως, μὲ τὸ αἷμα τοῦ παιδιοῦ ποτὲ δὲν ἑνώνεται ἄμεσά το μητρικὸ μὲ τὸ ἐμβρυϊκὸ αἷμα γιατί αὐτὸ θὰ ὁδηγήσει σὲ ἀμεσότατο θάνατο τοῦ παιδιοῦ (λόγω ἀντίθεσης τοῦ παράγοντα ρέζους μεταξὺ μάνας καὶ παιδιοῦ). Ἐπίσης μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ φιλτράρονται μικρόβια καὶ οἱ περισσότεροι ἰοί, ἐκτὸς ἐξαιρέσεων. Ἔτσι προστατεύεται τὸ ἔμβρυο ἀπὸ λοιμογόνες παθήσεις ποὺ τυχὸν θὰ τοῦ μετέδιδε ἡ μανούλα τοῦ ἄθελά της.

Τάσεις καὶ ροπές, γιὰ μελλοντικὲς παθήσεις, κληρονομοῦνται μέσω DNA τῶν δυὸ γονέων. Μερικοὶ ἰοὶ περνοῦν μέσω τῆς μικροαγγειακῆς μικροκυκλοφορίας τοῦ αἵματος καὶ ἀνταλλαγῆς ἀερίων μέσω τοῦ ‘’φίλτρου’’ τοῦ πλακούντα μόνο γιατί οἱ ἰοὶ εἶναι κατὰ πολὺ μικρότεροι ἀπὸ τὰ μικρόβια.

Ἐπίσης ἡ ὀρθόδοξη ἐκκλησία [5] σὰν φιλόστοργη μάνα δέχεται τὴν μετάνοια τοῦ ἁμαρτωλοῦ παιδιοῦ της. **Ἂν γονεῖς ἢ μιὰ μάνα ἔγγαμη ἢ ἄγαμη ἔχει προχωρήσει σὲ ἔκτρωση καὶ προγεύεται ἀπὸ τούτη τὴν ζωὴ σὰν κόλαση τὸν ἀπείρως καλὸ Χριστό μας, ὁ Χριστὸς μᾶς τὴν δέχεται νὰ μετανοήσει καὶ τὴν συγχωρεῖ!**

Χωρὶς νὰ δεχόμαστε τοὺς δαιμονικοὺς λογισμοὺς τῆς ἀπόγνωσης ἂς καταφεύγουμε σὲ κανονικὸ ἱερέα ὀρθόδοξο ἐξομολόγο. **Ὁ Χριστὸς δὶ’ αὐτοῦ θὰ μᾶς σβήσει γιὰ πάντα το φρικωδέστατο ἁμάρτημα τῆς ἔκτρωσης καὶ θὰ μᾶς θεραπεύσει σταδιακά**, θὰ μᾶς ἁγιοποιήσει τὴν ἐμπαθῆ μας ἁμαρτωλότατη ψυχούλα γιὰ νὰ μᾶς προετοιμάσει νὰ τὸν ζοῦμε αἰώνια σὰν Παράδεισο [6].

Πολλοὶ ἅγιοι πνευματικοὶ σὰν τὸν ἁγιασμένο Ρωσοπόντιο Ἅγιο Γεώργιο Καρσλίδη [7] (1901-1959), τὸν π. Ἐπιφάνιο Θεοδωρόπουλο (1930-1989), τὸν Ἅγιο Πορφύριο τὸν Καυσοκαλυβίτη (1907-1991) στὸ Μήλεσι καὶ ἄλλους ‘’κανόνιζαν’’ δηλαδὴ βοηθοῦσαν τὶς μάνες, τὰ ἀνδρόγυνα, ποὺ εἶχαν ἐκπέσει στὸν φόνο τῆς ἐκτρώσεως νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ ἐπανορθώσουν τὸ κακὸ ποὺ ἔκαναν, ὄχι μόνο μὲ ἐξομολόγηση ἀλλὰ καὶ ἔμπρακτη μετάνοια ὅπως μὲ υἱοθεσία ὀρφανῶν παιδιῶν κ.α.

Ἐπίσης, ἡ ὀρθόδοξη ἐκκλησία μας γιὰ νὰ μᾶς ὑπενθυμίζει τὸ ‘’ἅμα σύλληψη ἅμα

ψυχὴ'' [8] δίδει ἔμφαση στὸ ἑορτολόγιό της σὲ συλλήψεις ἁγίων προσώπων ὅπως γιὰ παράδειγμα ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου εἶναι ἡ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἄνευ σπέρματος Σάρκωσις τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τοῦ Χριστοῦ μας. Ἐπίσης ἑορτάζουμε τὴν ἐν σπέρματι σύλληψη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀπὸ τὴν Ἁγία Ἄννα καὶ τὸν Ἅγιο Ἰωακεὶμ ἢ τὴν ἐν σπέρματι σύλληψη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη Προδρόμου ἀπὸ τοὺς Ἁγίους γονεῖς τοῦ Ζαχαρία καὶ Ἐλισάβετ.

Ἐπειδὴ πολλὲς νέες κοπέλες καὶ γυναῖκες ἔγγαμες ἢ ἄγαμες, ἴσως νὰ μὴ τὸ ξέρουν καὶ ἁμαρτάνουν ἀπὸ ἄγνοια, ἀναγκάζομαι ἀπὸ ἀγάπη νὰ τὶς ἐνημερώσω ὅτι ὑφίστανται μερικὲς μοντέρνες καὶ ἄτυπες μορφὲς ἔκτρωσης ὅπως: α. **Τὸ χάπι τῆς μιᾶς ἡμέρας** μὲ τὸ ὁποῖο ἀποβάλλεται κάθε γονιμοποιημένο ὠάριο ποὺ ἔχει τυχὸν γονιμοποιηθεῖ τὶς τελευταῖες 24 ὧρες β. Τὸ ''σπιρὰλ'' συσκευὴ ποὺ μοιάζει μὲ ὀμπρελίτσα, τοποθετεῖται ἀπὸ τὴν κοπέλα ποὺ δὲν θέλει νὰ συλλάβει παιδὶ διὰ τὰ κόλπου στὴν μήτρα της ἔτσι ποὺ τὸ πάνω μέρος τῆς ''ὀμπρελίτσας'' νὰ ἐφάπτεται στὸ ἄνω ἐσωτερικὸ τοίχωμα τῆς μήτρας καὶ μένει ἐκεῖ γιὰ ἕνα μὲ δυὸ μῆνες. Ἂν κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ γονιμοποιηθεῖ κάποιο ὠάριο ἐντός των σαλπίγγων τῆς κοπέλας ἀκολούθως τὸ γονιμοποιημένο ὠάριο, πλήρης ἄνθρωπος ψυχοσωματικὰ ἀπὸ τὸ πρῶτο δευτερόλεπτο τῆς σύλληψης-μιτώσεως ἐπικολλᾶται στὸ πάνω μέρος τῆς μήτρας καὶ ἀρχίζει ἡ διαδικασία τῆς κύησης. Ἐντὸς 48ωρῶν δημιουργεῖται μιὰ ''τσίπα'' στὸ ἐσωτερικὸ τοίχωμα τῆς μήτρας, τὸ πρῶτο στάδιο ἀνάπτυξης τοῦ πλακούντα. Ἐὰν μέσα σὲ 30-50 ἡμέρες τραβηχτεῖ τὸ σπιρὰλ μὲ ''σπαγκάκι'' ποὺ ἐξέχει τοῦ κόλπου, τὸ γονιμοποιημένο ὠάριο συμπαρασύρεται μαζὶ μὲ τὸν πρωτογενῆ πλακούντα, τίθεται ἐκτὸς μήτρας καὶ ἔτσι φονεύεται τὸ ἔμψυχο γονιμοποιημένο ὠάριο-κύημα-ἔμβρυο! Νὰ ἡ ἔκτρωση!

Συγχωρέστε μέ, ποὺ ἁμαρτωλότατος μοναχὸς ἀνέφερα τέτοιες λεπτομέρειες ἀνατομικὲς ἀλλὰ τὸ κάνω ἀπὸ ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον μήπως καὶ κάποια μανούλα ἀποτραπεῖ νὰ ἐκτρώσει τὸ ἀθῶο της παιδάκι.

Ἥμαρτον πάλι καὶ καλὴ μετάνοια, καλὸ παράδεισο σὲ ὅλους καὶ ὅλες μας.

Τέλος γιὰ τὴν ἱστορία νὰ ἀναφέρουμε ὅ,τι οἱ ἐκτρώσεις δυστυχῶς γίνονται μετὰ τὴν πτώση τῶν πρωτοπλάστων, ὅσο ὑπάρχουμε οἱ μεταπτωτικοὶ ἁμαρτωλοὶ ἄνθρωποι ἐπὶ τοῦ πλανήτη μᾶς δηλαδὴ ἐδῶ καὶ χιλιάδες χρόνια. Στὴν ἱστορικὴ ἀλληλοδιαδοχὴ τῶν αἰώνων διαφέρουν μόνο τα μέσα. Πρωτόγονα σὲ πρωτόγονους λαούς καὶ σύγχρονα ἐπιστημονικὰ στὶς σύγχρονες κοινωνίες. Μόνο στὴν Ἑλλάδα γίνονται περίπου 120.000 νόμιμες καὶ 200.000 παράνομες ἐκτρώσεις ἐτησίως. Παγκόσμια γίνονται τουλάχιστον στὸν 20ο καὶ 21ο αἰώνα 40 ἑκατομμύρια, περίπου, κατὰ μέσο ὅρο, ἐκτρώσεις τὸν χρόνο.

Εὔχομαι γιὰ πολλοστὴ φορὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσει σὲ μετάνοια καὶ νὰ μᾶς ἁγιάζει τούτη τὴν ζωὴ καὶ αἰώνια ὁ Πανάγαθος Χριστὸς μᾶς ὀρθοδόξους, ἑτεροδόξους, ἀλλοδόξους.

ΑΜΗΝ Γένοιτο.

Τέλος καὶ τῷ Θεὸ Δόξα.

μοναχὸς Ἰωάννης 10.7.2017

Βιβλιογραφία:

Α. ‘’Περὶ Ἐκτρώσεων’’, Ἀρχιμανδρίτη Ἰωάννη Κωστώφ. Ἔκδοση: Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, Ἀθήνα 2016

Β. ‘’Ὑποθῆκες Ζωῆς’’ (ἀπὸ τὴν ζωὴ καὶ τὴ διδασκαλία τοῦ πατρὸς Ἐπιφανίου) , Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Ι. Θεοδωρόπουλος, Ἱερὸ Ἡσυχαστήριο Κεχαριτωμένης Θεοτόκου

Γ. ‘’Ὁ Νεαυγὴς Ἅγιος Γεώργιος Καρσλίδης’’, Γ.Κ. Χατζόπουλος. Ἐκδόσεις Κυριακίδη Μονοπρόσωπη ΙΚΕ, 2014

Δ. ‘’Ἡ Ἁγιότητα εἶναι κατορθωτὴ σήμερα;’’ Μοναχὸς Μωϋσῆς Ἁγιορείτης. Ἐκδόσεις Τῆνος, 2010.
Βλέπε ἀκόμη:

‘’Ἡ Ἀγκαλιὰ’’ Σύλλογος Προστασίας Ἀγέννητου Παιδιοῦ http://www.agalia.org.gr/

‘’Π.Ε.Φ.Ι.Π.’’ Πανελλήνια Ἕνωση Φίλων Πολυτέκνων http://pefip.gr/

‘’ΠΑ.ΣΥ.Π.Α.Π.’’ Πανελλήνιος Σύνδεσμος Προστασίας Ἀγέννητου Παιδιοῦ http://pefip.gr/?page_id=47

[1] Ψηφίστηκε πρώτη φορὰ τὸν Μάιο τοῦ 1986 μὲ τὸ Νόμο 1609/1986

[2] Βλέπε τροποποίηση τοῦ Νόμου περὶ Ἐκτρώσεων τὸ 2005 καὶ ἄρθρο 304 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα: Τεχνητὴ διακοπὴ τῆς ἐγκυμοσύνης ἄρθρο 304

[3] Βλέπε καὶ σχετικὰ ἄρθρα στὴν ἐγκυκλοπαίδεια ‘’Πάπυρος-Λαροὺς-Μπριτάνικα’’ ἔντυπη ἔκδοση 2007 ἢ στὴν ἠλεκτρονική της ἔκδοση.

[4] Τὰ Ἀνθρώπινα Λευκοκυτταρικὰ Ἀντιγόνα (Human Leukocyte Antigens, H.L.A.) ἢ

ἀλλιῶς Ἀντιγόνα Ἰστοσυμβατότητας εἶναι πρωτεΐνες ποὺ ὑπάρχουν στὴν ἐπιφάνεια κάθε κυττάρου καὶ ἐπιτρέπουν στὸ ἀνοσοποιητικὸ σύστημα νὰ ἀναγνωρίζει τὸν ‘’ἑαυτό’’ του ἀπὸ τὸ ‘’ξένο’’.

[5] Βλέπε καὶ τὸν Β΄ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἐπικυρωμένο ἀπὸ τὴν Πενθέκτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, ὁ ὁποῖος μᾶς διδάσκει ποιὸ εἶναι τὸ ἐπίσημο καὶ αὐθεντικὸ φρόνημα τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας: «Ἡ φθείρασα κὰτ΄ ἐπιτήδευσιν, φόνου δίκην ὑπέχει. Ἀκριβολογία δὲ ἐκμεμορφωμένου καὶ ἀνεξεικονίστου παρ’ ἡμὶν οὐκ ἐστιν». Μ. Βασίλειου, Πρὸς Ἀμφιλόχειον περὶ εἰκόνων, ΕΠΕ 1,191.

[6] ‘’Ἡ Ζωὴ μετὰ τὸν Θάνατο’’, Μητροπολίτη Ναυπάκτου κ.Ἰεροθέου Βλάχου, ἔκδοση Ἱερᾶς Μονῆς Γενεθλίου της Θεοτόκου, Ἀκραίφνιο Βοιωτίας

[7] ‘’Ἅγιος Γεώργιος Καρσλίδης’’, Εὐάγγελος Π. Λέκκος. Ἐκδόσεις Σαΐτη, Ἀθήνα 2010

[8] ‘’Ἅμα δὲ τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ πέπλασται, οὐ τὸ μὲν πρώτον, τὸ δὲ ὕστερο’’ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἔκδοσης Ἀκριβής Πίστεως 2,2, PG 94, 921

(Πηγή: "Ενωμένη Ρωμηοσύνη"*)*